

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dags Anhang

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267226992.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Paa Herrens anslag klog: om hand i dem ej bunder,
Forstaaer hand Lysten dog oc af Forfaring dømmes
Hvad af vil blifve, spaaer; oc Sandhed ofte drømmer.
Til med hand i bedrag, er den fuldkomne Mester,
Som allerklogste Folk forblinder øst oc Vester,
I det hand dem kundgiør, hvad tiiden skal medføre,
Som hand hâr vel tilforn betænkt hvad hand vil giøre.
At Herrens egen Haand sig derved skuld' ej skamme,
Saa veed hand ofver alt med Konsten høj at bramme,
Som vi oc icke self derpaa i tvifvel stande
Hand meer' end Mennisk-verk, jo rede kand fra Haande,
Men hand u-dødelig i saa mangfoldig' Aare,
Læt hver en Urtes Kraft udgrundlig kand forfare:
Der er oc ingenting som Aander kand forbiude,
At de jo giøre frit alt hves de act' at yde.
Ej at de allen stund saa lang en tømme drage,
At de nu her nu der, som dem kand self behage,
Maae blinde mangen mand, oc mæctig' os saa blifve,
At de paa Siæl oc Liif stoor *Tyranni* fuld drifve.
Gud hâr dem fængslet saa, de ej til ævig tiide,
Foruden hans forlof, kand lenken søndersliide.
Det var med Guds forlof der *Achab* blef indtagen
Af den løgnactig Aand, til Ramoths Striid bedragen,
Hand med sin hær drog ud oc matte holde trøje,
Sig hans Afgudisk Siæl af Bolig maatte føje.
I Herrens Pasbords kraft, oc *Satan Job* angriber,
Hans Svenne slaaer ihiel, hans Bolig nederrifver,
Med Huuset følger Koe, faar, Øxen, Aseninder,
End oc hans kiere Børn hand rammer paa oc finder.
Thi det vel stundum skeer, Gud der til Tol tillader,
At mand i Verden her, i Striid med ham gerader.
Hand baade grumme maa' oc fromme tiit anfecte,
At de forførde Folk som *Adam* slet paaslecte,
Saa kunde væckes op af syndsens dval' hin dybe,
Oc her i Naadsens tiid til Christi Kaars fremkrybe: